

1991. évi XXIX. Törvény a munkavállalói érdekképviselési tagdíjfizetés
önkéntességéről

Az egyesülési szabadság állampolgári jogának védelmében az Országgyűlés a
következő törvényt alkotja:

1. § A munkáltató a munkavállalók munkabéréből a szakszervezeti vagy egyéb érdek-
képviselési tagdíjat (a továbbiakban: tagdíjat) a munkavállaló írásbeli kérelmére
köteles levonni, és a munkavállaló által megjelölt szakszervezet vagy egyéb
munkavállalói érdekképviselés (a továbbiakban: érdekképviselés) javára köteles a
kérelemben meghatározott összeget átutalni.

2. § (1) A munkáltató a megbízás megszűnéséig köteles

a) a tagdíjat a munkavállaló munkabéréből a bérfizetés esedékességekor levonni, és az
érdekképviselésnek rendelkezése alapján kifizetni vagy a megjelölt bankszámlára
átutalni;

b) évenként egy alkalommal - az érdekképviselés kérésére - a kérelmező
munkavállalók nevét és a levont tagdíj mértékét tartalmazó jegyzéket az eltelt
időszakra vonatkozóan összeállítani és az érdekképviselés rendelkezésére bocsátani.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feladatok ellátásáért a munkáltatót nem illeti meg
díjazás.

3. § A megbízás megszűnik, ha

a) a munkaviszony megszűnik,

b) a munkavállaló a megbízó nyilatkozatát írásban, indokolási kötelezettség nélkül
visszavonja,

c)

d) a nyilatkozatban megjelölt érdekképviselés megszűnik.

4. § Ha a munkavállaló a megbízást tartalmazó vagy az azt visszavonó nyilatkozatát a
bérszámfejtést megelőző 5 napon belül juttatja el a munkáltatóhoz, a munkáltató azt
csak a következő bérszámfejtésnél köteles figyelembe venni.

5. § A megbízásnak, illetve visszavonásnak a teljesítéséért a munkáltató a polgári jog
szabályai szerint felel.

6. § (1) A törvény a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(2) A hatálybalépés után munkabéréből érdekképviselési tagdíjat csak e törvény alapján
szabad levonni, a korábban erre a célra használt nyilatkozatok érvényességüket
vesztik.